Advent - Tercer diumenge

Per Administrador el dg., 12/12/2010 - 09:00

Is 35, 1-6a.10
Jm 5,7-10
Mt 11, 2-11

"¿SOU VÓS EL QUI HA DE VENIR...?"Els fidels de l'Antic Testament tenien unes esperances molt grans i molt concretes. Alliçonats per les paraules dels Profetes, esperaven que el temps del Messies seria una època de pau, de llibertat, de justícia, de prosperitat i de profunda renovació dels cors... D'aquí, la pregunta que els deixebles del Baptista feren a Jesús.Potser també nosaltres desitjaríem adreçar-nos a Jesucrist i fer-li la mateixa pregunta d'aquells deixebles: ***"¿sou Vós el qui ha de venir, o n'hem d'esperar un altre ?"***I és que, tot i la nostra fe en Jesucrist, trobem un contrast enorme entre les promeses que pronunciaren els profetes de l'Antic Testament i la realitat concreta de la història humana després de la vida i mort de Jesús, una història on tantes i tantes persones han patit i pateixen sofriments de tota mena, causats sovint per les injustícies i violències humanes.Davant de la dura realitat de la història humana, ¿com queden paraules profètiques, com les que hem escoltat avui a la primera lectura? ¿Eren només l'expressió d'uns bons desigs destinats al poble per animar-lo en moments difícils, o bé anunciaven un futur que havia de realitzar-se realment en el temps messiànic?Els cristians del primer segle, s'interrogaren també sobre aquestes qüestions, i trobaren respostes en les Cartes Apostòliques. Són textos que no parlen ja dels "temps messiànics", sinó del "*Dia del Senyor*", el "*Retorn gloriós del Senyor*", la "*manifestació gloriosa de Jesucrist"*, més enllà del nostre temps històric. Vegem-ne alguns:"*Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el camperol espera el fruit preciós de la terra, prenent paciència fins que han arribat les pluges de tardor i de primavera. Igualment vosaltres, tingueu paciència, enfortiu els vostres cors,* ***que la vinguda del Senyor és a prop****"* (Carta de Jaume, cap. 5, vv. 7-8)."*Estimats, hi ha una cosa que no heu d'ignorar: per al Senyor, un dia és com mil anys, i mil anys com un dia. No és que el Senyor retardi el compliment de la promesa, com alguns suposen que fa; més aviat és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a la conversió. Però* ***el dia del Senyor vindrà****, i arribarà com un lladre...* (2Pe 3, 8-10a).En resum, si els fidels de l'Antic Testament, situaven l'acompliment de les profecies en un moment o en una època concreta de la història (els *temps messiànics*), nosaltres, com els cristians del segle primer, esperem certament ***"un cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia***" (2Pe 3, 13), però sabem també que "*no és cosa vostra de saber el temps i els moments que el Pare ha fixat amb la seva autoritat*" (Ac 1, 7).A la pregunta dels deixebles de Joan Baptista, ens diu l'Evangeli que el Senyor respongué: "*-Aneu a anunciar a Joan el que sentiu i veieu: els cecs hi veuen, els coixos caminen, els sords hi senten, els morts ressusciten, els pobres reben l'anunci de la bona nova. I feliç aquell que no em rebutjarà*" (Mt 11, 4-6).Són aquests els *signes o senyals* del Dia del Senyor; són aquestes les obres pròpies del Messies i les obres de l'Església, en seguiment del seu Senyor. Obrant aquest *signes* acomplim el consell de la Segona Carta de Pere (3,12): ***"****Espereu la vinguda del dia de Déu i* ***feu tot el possible perquè arribi aviat!***"Ara bé, és possible que tot això del "*Dia del Senyor*", del "*Retorn gloriós del Senyor*", ens sembli quelcom abstracte o, fins i tot, ens sigui més aviat un motiu de temença... Cal fer-nos, doncs, la pregunta: ¿Desitgem realment la "*Vinguda gloriosa del Senyor*", el "*trobar-nos plenament i definitiva amb Jesucrist Ressuscitat*"?La manera més habitual d'assolir aquest il·lusió i aquesta esperança és dedicar estones a la lectura tranquil·la de l'Escriptura i a la pregària personal. Són aquests moments de pregària els que ens fan sentir la Presència consoladora del Senyor i els que ens animen a desitjar de trobar-nos plenament amb Ell.El temps litúrgic de l'Advent ens anima a refer la nostra esperança.

ETIQUETES
MESSIANISME ESPERANÇA